

F. E. Sillanpää 125 –juhlavuosi 2013
Hämeenkyrö

Täti Taikakynän tarina Eemeli-pojasta ja Kissa Kirjaltajasta.
Mukana myös värityskuvat.

Kissa Kirjaltaja

Asuipa kerran kauan sitten Hämeenkyrössä
Kierikkalan kylän Myllykoulussa
Sillanpään perhe.

Isä Pransu ja äiti Miina,
sekä tarinan päähenkilö ruskeasilmäinen
8-vuotias poika Frans Emil.
Poikaa kutsuttiin Eemeliksi.
Oli aurinkoinen keskikesä ja vuosi oli tarkalleen 1895.

Perhe asui pienessä hirsirakennuksessa keskellä kaunista maalaismaisemaa.
Pihapiirissä oli talon lisäksi aitta, sauna ja navetta.

Navetassa oli yksi lehmä, joka vietiin aamuisin läheiselle niitylle ruohoa
syömään. Eemeli auttoi lehmän kuljetuksessa.
Aamuisin Eemeli vei lehmän niitylle
ja iltaisin hän toi sen takaisin navettaan.
Lehmän nimi oli Mustikki.

Kierikkalan kylässä oli 6 taloa
Eemelin leikkitovereina olivat läheisen talon Jokelan mukulat.
Lapset temmelsivät yhdessä pitkin Myllykolun metsiä ja niittyjä.
Kävivät kalassa ja leikkivät pihaleikkejä.
Läheinen puro oli myös virkistävä leikkipaikka.

Myllykolussa oli lysti leikkiä ja hyvä levähdellä maaseudun rauhassa.

Eemeli oli hyväpäinen ja kiinnostunut monista asioista.
Hän oli myös kova mietiskelemään.

Eräänä kesäisenä päivänä Eemeli istui Myllykolun puron varrella,
heilutteli helteisessä kesäsäässä varpaitaan vedessä.
Hän mietti asioita kuten: miltä tuuli maistuu,
miten kalat oppivat uimaan ja juttelevatko linnut keskenään.

Yllättäen hänen viereensä tassutteli harmaa kissa.
Se ilmestyi aivan kuin tyhjästä.
Kylällä Eemeli ei tuota kissaa ollut aikaisemmin nähnyt.

Kissa puski ja kehräsi äänekkäästi Eemelille.
Sitten se istahti aivan Eemelin viereen.
Eemeli silitti kissan päätä hellästi.

Kissa sanoi Eemelille:
Minun nimeni on Kissa Kirjaltaja. Kuka sinä olet?

Eemeli pelästyi ensiksi, mutta sitten vastasi kissalle:
Minä olen Eemeli...kuinka sinä osaat puhua?

Kissa vastasi: Kaikki eläimet osaavat puhua,
ihmiset eivät vain aina ymmärrä meitä.

Kissa jatkoi: Minä pidän kovasti tarinoista. Kerro minulle tarina.

Eemeli sanoi: En minä voi kertoa tarinaa. En osaa vielä lukea tai kirjoittaa.
Menen vasta syksyllä kouluun.

Kissa Kirjaltaja vastasi: Tarinoita voi AINA kertoa ja keksiä!

Kissa jatkoi: Kuulehan, minä esittelen sinulle Myllykolun parhaat tarinankertojat.
Tule myöhään illalla navettaan. Mutta muista, tämä on sitten meidän
salaisuutemme. Et saa kertoa kenellekään!

Ja sitten Kissa Kirjaltaja tassutteli tiehensä.
Häviten tuulessa huojuvaan, aaltoilevaan heinäpeltoon.

Tuli myöhäinen ilta. Eemeliä jännitti kovasti.
Mitä kummaa siellä navetassa tapahtuu yöaikaan?

Koriväen nukahdettua, Eemeli nousi ylös vuoteesta ja hiipi aivan hiljaa ulos.
Hän juoksi nopeasti pihan poikki kohti navettaa.
Kissa Kirjaltaja oli navetan ovella jo Eemeliä vastassa.
Kissa ja Eemeli astelivat navettaan ja istahtivat vierekkäin heinäkasen päälle.

Eemelin katseli ympärilleen, perheen navettaan oli kokoontunut kylän eläimiä.
Kuului hiljaista piipitystä, röhkimistä, kotkotusta ja hirnuntaa.

Kissa sanoi Eemelille: Kylän eläimet kokoontuvat yöaikaan navettaan
rupattelemaan ratoksensa ja kertomaan vuorotellen toisilleen tarinoita.
Istutaan tässä ja kuunnellaan. Nyt ohjelma alkaa!

Kana aloitti kerronnan. Se kotkotti tarinan kultaisesta jyvästä.
 Possu röhki seuraavaksi tarinan pikku porsaiden pihaleikeistä.
 Hiiri piipitti tarinan talon emännän ruokakomeron herkuista.
 Hevonen kertoi hirnuen markkinamatkasta isännän kanssa
 Koira kertoi haukahtaen kylän parhaimmasta vahtikoirasta.
 Lehmä ammui tarinan maalaismaiseman kauneudesta.

Kaikki taputtivat hurjasti hienoille tarinoille!

Voi kuinka Eemeli nauttikaan näistä iltasaduista.
 Joka kesäyö Eemeli hiipi salaa navettaan kuuntelemaan tarinoita ja
 jutustelemaan eläinten kanssa.

Navetassa kävi myös vierailevia tarinankertoja lähiympäristöstä
 mm. jänis ja siili. Mutta ainoa ihmisvieras paikan päällä oli aina Eemeli.

Äiti ja isä ihmettelivät Eemeli-pojan käytöstä, jatkuvasti se vietti aikaa tuolla
 navetassa, tuo harmaa kissa kulki uskollisesti perässään.
 Ja äiti olisi voinut vaikka vanhoa että Mustikki-lehmä ja Eemeli nauroivat ja
 juttelivat yhdessä niityltä palatessaan...

Navetassa tarinankertoajat kuvailivat Myllykolun maisemia ja luontoa.
 Illat kuluivat keskustellen ihmisistä ja eläimistä.
 Eemelikin kertoi eläinystävillään Kierikkalan kylän tapahtumista.
 Kyllä eläimiä nauratti ihmisten tavat ja tohinat!

Eemeli oppi taitavan tarinan kerronnan taidon eläinystäviltään

Sinä kesänä Kissa Kirjaltaja opetti Eemelin myös lukemaan ja kirjoittamaan.

Kissa opetti Eemelille ensiksi aakkoset:	K	niin kuin kirjain
	I	niin kuin ihminen
	S	niin kuin sana
	S	niin kuin salaisuus
	A	niin kuin aurinko

Kesän lopussa Eemeli oli loistava tarinankertoja, joka viihdytti kertomuksillaan
 myös perhettään, ystäviään ja muita kyläläisiä.

Sitten tuli elokuva ja Eemeli aloitti koulun.

Erään koulupäivän jälkeen Eemeli meni purolle odottamaan Kissa Kirjaltajaa. Eemeli halusi kovasti kertoa ystävälleen kissalle, että hän oli saanut ainekirjoituksesta luokan parhaimman arvosanan.

Kissa tassutteli tutulle paikalle ja istahti Eemelin viereen. Ihan lähelle. Kissa Kirjaltaja kietoi häntänsä Eemelin selän ympärille ja sitten se sanoi:

Tiedätkö Eemeli, minut näkee ja kuulee vain suuret tarinankertojat. Sinä olet sellainen. Sinusta tulee isona kirjailijamestari Frans Emil Sillanpää. Luonnon kauneuden ja maalaismaiseman kuvaaja.

Kissa jatkoi: Nyt minun on aika jatkaa matkaani seuraavien tarinankertojien luokse. Eino, Anni, Tove ja Mika odottavat jo vierailuani.

Eemeli vastasi Kissa Kirjaltajalle: Kiitos, olet antanut minulle suuren lahjan. Hän silitti Kissan päätä hellästi.

Ystävykset halasivat toisiaan ja sitten Kissa Kirjaltaja hävisi kaurapellon loivaan aaltoiluun.

Paljon myöhemmin, kun Eemelistä oli tullut aikuinen ja kuuluisa kirjailija Frans Emil Sillanpää, hän tapasi juhlatilaisuudessa pääkaupungissa Helsingissä myös muita kuuluisia tarinankertojia ja kirjailijoita.

He kaikki yhdessä (hyvin salaperäisesti) kummastelivat, kuinka yllättäen heidän jokaisen kirjassa seikkaili päähenkilönä hyvin viisas kissa, joka rakasti tarinoita.

Mikä yhteensattuma se olikaan...

ILOILO Tuotantopalvelut
Minna Männistö
minna.mannisto@elisanet.fi
www.iloilo.fi